

từ những trục nhìn khác

.n.g.u.y.ể.n.v.ĩ.n.h.
.n.g.u.y.ê.n.
.t.h.ơ.

. m . ở .

bây giờ đồng phục
đang hát vang khẩu hiệu
“nào chúng ta cùng lên đường
tiến về tiền sử!”

. k . ý . ú . c .

chúng mình để lại trên phiến đá ấy
những giọt máu đầu tiên
của buổi trưa tàn lụi
và đám da bong đang cố níu dài cơn rát
buốt có giai sắc
trắng hếu
ứng hồng

rồi cơn gió giật
thổi tung mùi khét vụn tế bào tử nạn
trên thềm nhám đá cuội
và chuỗi bước chân vội vàng
cũng bị rang khô

ở nơi giọt máu đầu tiên rơi xuống
những đám da cháy khản, rên xiết
đôi nhìn theo vết trầy

buốt buốt
đ i x a .

.n.h.ũ.n.g. g.i.ả.
đ.ị.n.h. t.ừ. r.u.ồ.i.

làm sao thoát khỏi viễn cảnh bầy ruồi
bủa vây thế giới này
làm sao tránh được sự ô nhiễm từ chúng
giữa thời
tình yêu thở bằng không khí của những
bài hát sáo rỗng
rung động biểu hiện bằng icon (*) phụ
thuộc vào tốc độ của đường truyền

bầy ruồi đã đẻ trứng trên những nick-
name (**) tối
và thả giấc mơ gào rên tâm thức

không thể cản ngăn, không thể lạnh
 nhạt
 chúng ta thử chặn dòng suy nghĩ bằng
 cách để những câu hát sáo rỗng ứa lên
 dưới vòm miệng mà không cần hay mình
 đang hát về điều gì, biểu thị điều
 gì,
 hô hào bất cứ một khẩu hiệu nào
 trượt trên nền thời gian trơn phẳng
 qua những đám mây náo động
 quá vắng, tương lai được định sẵn từ
 trong bản đồ ADN đám đông tự nguyện
 hóa ruồi

trên đường truyền đầy những nickname
 tối
 chúng ta chẳng bao giờ phối giống /
 sinh sôi kịp lũ ruồi
 và viễn cảnh trái đất thay đổi chủ
 nhân
 nhiều nguy cơ có thật.

(*) icon: những hình ảnh, âm
 hiệu thể hiện cảm xúc được mặc
 định sẵn tùy theo các phần mềm
 giao tiếp trên mạng

.ả.o.g.i.á.c.đ.ô.
t.h.ị.

1.

những người đi trên dây điện
đầu cúi xuống đất

tóc làm thành từng búi rong
xõa vào mặt tôi

trong buổi chiều

nhiều gió

2 .
những người đi trên dây điện
hết la
inh ỏi
về cơn đau
dưới gan bàn chân và
dòng máu đang khô kiệt như nhúm
đường cháy khét khản trong vòm
ngực trái

3 .

những người đi trên dây điện
tóc họ trùm lên mặt

tôi

che con

đường phía trước

dày

những cột điện gãy.

.n.h.ũ.n.g. t.a.y.
s.ã.n. h.u.y.ề.n.
t.h.o.ạ.i.

chúng tôi không cần thần linh
họ nói
và đi vào đầm lầy

•
ba mươi lăm năm sau
họ thấp nhang vén bụng vái giữa đại lộ
cùng lễ vật vái súc thịt mỡ nhiễm bệnh
tai xanh
họ gởi niềm tin lên đàn bồ câu trắng
bay hoảng hốt nhiễm cúm gia cầm

•
năm mươi năm sau
họ treo thần linh trên các cửa nhà
rồi ngồi dạng háng uống bia hơi
chửi tục
hát cổ động
và nói phét

•
"thực sự thì chúng tôi cần thần
linh!"
họ nói
rồi bụm miệng lao vào toilet.

.v.i.ễ.n. t.ử.ợ.n.g.
t.ừ. đ.à. l.ạ.t.

Chúng tôi nôn ọe cùng lúc
khi đợt gió nóng hất lên từ mặt hồ
buổi sáng ấy
những kẻ nứt bé nhất lòng thành phố
cũng nồng mùi tảo lam
tiếng vó ngựa cuối cùng đã lạc sâu dưới
chân ngọn đồi / giấc ngủ mười năm về
trước

lần ấy
những gốc cây ximăng, những bồn đựng
rác ven hồ đều sưng phù
và nhức lên, tấy đỏ

như những súc thịt hoài niệm
chúng tôi đứng ôm nhau nhìn thành phố
từ phía đuôi gió

nàng khóc

ngày nay
tất cả manơcanh trong các lồng kính
fashion shop đều phơi ngực trần
tưởng nhớ về da thịt và cái lạnh mùa
đông bị thăm sát

không còn ai nhắc đến bờ hoa
trên các ban công, cửa sổ từ những cơn
mưa trước
những mùa sương đi buông tuồng, rỗng
tuếch

chẳng neo giữ hơi hám một
sợi lông nách nào từ chúng tích những
cuộc tình

và sáng nay
 khi bàn tay tôi đã trượt
vào kẽ nút của nàng
 đám tảo lam bắt đầu dềnh lên mặt
hồ những vầng màu của bức tranh trừu
tượng dầm nước
thành phố ngộp thở
 nó sắp bị xé làm đôi trong
con rách toạc tận đáy

lá phổi nàng ứ nóng
 trận sạc sưa
húng hắng kéo dài
 trên các đợt thông.

.g.i.ả.t.h.i.ế.t.v.ề.
t.h.u.y.ế.t.t.i.ế.n.
h.ó.a.n.g.ư.ợ.c.
n.h.â.n.b.ả.n.t.i.n.
t.h.ờ.i.s.ư.l.ú.c.19.
g.i.ờ.5.p.h.ú.t.

Chúng gào lên trên màn hình tivi
một ngôn ngữ chung chung, quỹ từ vựng
chung chung
vào lúc 19 giờ 5 phút
làm tôi nhớ đến
những đàn tinh tinh đi từ châu Phi
hay loài vượn trong rừng rậm Amazon
hoặc những loài còn chưa định danh
trong rừng già nhiệt đới

có khi nào
chúng cắt bỏ đầu mình để lại trong
khu rừng
và mặc áo veston ra phố
đứng trước micro và phát ngôn
một ngôn ngữ thoái hóa

lúc 19 giờ 5 phút
tôi nằm xem lũ khỉ biểu diễn giữa
thế giới đang có nguy cơ ung thư màng
tai vì nghe/ viêm giác mạc vì thấy/
tổn thương cấp tính vòm họng vì ăn/
và trĩ trầm kha vì ô nhiễm đường đại
tiện

lũ khi vẫn biểu diễn trên tivi thứ
ngôn ngữ thói quen đúng giờ, đúng giấc
một ngôn ngữ chung chung, quỹ từ vựng
chung chung

giữa khi tôi nằm
thườn bụng
nghe bằng mắt cá
chân
và tự hỏi bằng đầu gối
rằng:
một trăm/ năm trăm/ một ngàn năm
trước ngôn ngữ loài người có khánh
kiệt thế không?

.q.u.ấ.y.t.r.o.n.g.
v.ù.n.g.ấ.m.

Có thể đến từ buổi tối mưa dầm phải thức giấc nhiều lần nghe gió xối gi-ật từng mớ tóc rồi bơi trét lên thành mảng màu loang trước mặt

nóng bỏng - đó là khi đôi bàn tay lùa lên tóc - bấu chặt những suy nghĩ - mặc cho đám súc tu cuồng loạn rúc xuyên qua mình

cơ thể là một khối bột nhão mặc cho dòng tủy rã đông bên trong những đốt sống mỗi khi cong người gi-ật giật như trườn vào vòm hang động và nghe ứa trong vòm họng cảm giác tanh tươi đơn bào của tảo rêu - cũng là khi bản năng lẫn mặt trong nhúm nham thạch nhão lợm chết chóc

rồi đến lúc như một khối băng bị đốt cháy, bốc hơi đột ngột - chẳng còn gì ngoài vài vệt ẩm chưa kịp phân hóa - tro trũng - trống trải khoảng cách từ cú kẹp đùi quay quắt đến nỗi nhức nhối thu mình là trận bật dây cung rơi lá tả các gọng xương sườn - nhanh dần đều - nhanh dần đều - nhanh dần đều - để cho những thâm rêu đánh bì bạch lên mình không phương hướng trò chơi đó thế này: khớp/ không khớp khớp. khớp. không khớp...

.b.ấ.t. ố.n. s.á.n.g.
t.h.ế.

Trong những cú va đập với các hạt
bụi vũ trụ
trái đất tự vấn
về cấu tạo cơ thể của mình

đã có lúc, nó nghĩ rằng
lẽ ra cái đầu phải giấu dưới gan bàn chân
còn cái chân phải vất ngược lên đỉnh đầu

để mà
quay
làm sao cho tròn vành rõ chữ.

.n.g.ứ.a.

Khi trận mưa
trở về

vào

anh gái

khoảng

trống

.s.à.i.g.ò.n.k.ế.t.
t.ủ.a.

tất cả đã kết tủa trong mưa-
mọi sinh vật, mọi cần cầu vằn xoay trên
các tòa nhà đều mất hướng điều chỉnh
tôi sẽ vẫn đi ất ơ trên con đường nào đó
giữa đám người náo động/ với ý nghĩ
già nua: tại sao tất cả chỉ tạm thời
dừng lại chốc lát/ để cho con sông
và dòng kênh đen kịp trôi đi qua gi-
ắc mộng hảo huyền và mùi hôi thối
thật sự mới/để cho đám mây gần kịp
hút đi những bụi bẩn thối lên bầu trời

tất cả
đang nóng dần lên
khi chúng ta cúi đầu vào những cơn gió thổi

không ai kịp la lên trước khi mọi thứ
kết tủa/ trong công viên, ai hôn nhau
hãy cứ hôn nhau/ trên vỉa hè, ai bán
hàng rong cứ bán hàng rong/ trong công
sở, ai làm việc cứ ở trong tư thế làm
việc/ và ngoài đường, ai đi dạo làm
thơ cứ đi dạo làm thơ/ đừng có ai ngắt
xiu khi cuộc sống dừng lại một giây

--- --- --- ---
chúa nói,
việc đền tội, con hãy đọc một nghìn lần
mỗi ngày trong đầu rằng "tôi đang sống!"
và hãy tha cho hộp sọ của mình
--- --- --- ---

khi ấy trên vòm mái gothic
đám mưa đến
bằng cảm giác tràn đầy
vồ vập của những ngón tay

sau khi lời hóa giải được ban ra
thành phố đã đông
em yêu anh ngay trước quảng
trường dinh thống nhất
như cách một bà đỡ vụng về
bút rón một đứa trẻ sơ sinh.

.n.h.ũ.n.g. đ.ấ.u.

Và phải lâu lắm bầu trời mới trở lại bình thường. chúng ta lại có thì giờ để hoang mang tự hỏi những cơn mưa đã ghé về đâu trước khi đến đây mà đủ sức cuốn trôi tất cả, chúng ta đã ghé những nơi nào trước khi đến đây, những tư tưởng đã sàng lọc qua các xứ sở/ thời đại nào trước khi chao đậu, đóng sập trong trí não của mình
 ???
 ???

phải lâu lắm những chiếc quạt trên tường mới thổi bay đám bụi cũ và chúng ta lại thở hơi thở trong sạch mà không phải mang khẩu trang- hay mạng che mặt; từ lâu lắm, đến những thiên thần cũng làm như thế, chịu chung số phận với bọn khủng bố- ít ra là trước ánh sáng mặt trời.

.b.à.i. t.h.ơ. c.h.ú.
t.h.í.c.h.

Cuối bài thơ này sẽ (1)
Cuối một việc làm sẽ (2)
Cuối một ngày sống sẽ (3)
Cuối một đêm ngủ sẽ (4)
Cuối một cuộc tình sẽ (5)
Cuối một lý tưởng sẽ (6)
Cuối một cuốn sách sẽ (7)
Cuối một giai đoạn, thời đại sẽ
(8)

Cuối một phận người này sẽ (9)

(1), (2), (3), (4), (5), (6), (7), (8)
và (9): có chú thích

Và đây là (10)

(10): đã chú thích !

*Chú thích chính: đây là một bài
thơ không có gì cần phải chú
thích.*

.b.u.ô.n.g.

Chúng ta
buông
chầm
chậm

buông chầm chậm
như cách
những cọng râu
tìm dòng
thoát rỗi

như
cách
loài rắn hổ mang nhỏ những chiếc
răng
sau khi
đã truyền hết nọc độc
vào con mồi
tình

buông
như không thể xước nhẹ hơn
như không thể rạch sâu hơn
như không thể buốt rát hơn
như không thể hoang dại hơn
chúng ta
buông
và

.t.h.o.á.i.h.ó.a.
c.h.ậ.m.

Trong lãnh địa của bóng tối và rác
những thùy não thất lại
chuỗi neuron thay đổi trật tự lập
trình
tôi

kẻ chỉ:

- thấy

một nửa khuôn mặt, một nửa ngôi nhà,
một nửa thế giới

- nói

bằng một nửa ngôn ngữ, một nửa câu
chuyện, một nửa sự thật

- và làm

bằng

một nửa khả năng, một nửa tham vọng,
một nửa ước mơ

ở đâu đó, ngoài lãnh địa này, ngoài
khí quyển này

những ống nhòm và kính hiển vi đang
săm soi vào khoảng tối quan trắc quá
trình giao cấu và sinh sản của tôi
loài sinh vật tự thoái hóa não bộ
bằng tiến trình cắt giảm mỗi thứ một
nửa

trong lãnh địa của một nửa ánh sáng
và một nửa khối rác
tôi trải những chuỗi dây neuron ra và
quấn quanh cơ thể mình
tự bảo vệ khối thịt đang lên cơn phì
nộn
và học cách thân nhiên
nhìn cuộc thoái hóa
nhuộm đỏ mình.

.t.h.ờ.i. đ.ể.
s.ố.n.g. & .c.h.ế.t.

Mình sống vào thời mà mình không
kịp sống
thờ vào cái thời mà mình không kịp
hít thở
suy nghĩ vào cái thời mà mình
không kịp suy nghĩ
nói năng vào cái thời mà mình
không kịp nói năng
quá sớm? / quá muộn? / quá đủ hoặc
thiếu?

mình đang sống vào thời nào vậy
em?
mỗi ngày sống đã có người rao gi-
ảng/ thề thốt/ ăn uống/ đái ỉa/
hành động/ đánh giá/ phê bình/
diễn ngôn/ giải bày thay cho
mình;
mỗi ngày sống đã có kẻ sử dụng
thời gian/ phương tiện/ quy định/
thi hành thay cho mình
nhưng mình đang sống vào thời
nào, khi nổi những trại thái hân
hoan/ hạnh phúc/ tuyệt vọng/ bi
thương cũng đã có những form điền
sẵn

và có thể nào cái câu hỏi làm chúng
ta rung động lúc này
(đó là "mình đang sống vào thời nào
vậy em?")
cũng là thứ câu hỏi
được đặt ra trong đề tài tập làm văn
đã có cùng khung đáp án
nên mở bài từ đâu
giải quyết vấn đề theo những tiến
trình nào đã được phân tuyến
và không quên lèo lái
một
kết thúc tươi sáng
như lời hân hoan từ câu hát nào đó:

 "Ồ Ồ Ồ
đến nỗi riêng cái chết này, cũng đã
 có người thay thế được tôi
 Oh yeahhhh..."

.g.a.m.e. 6.8>.

Thiên hạ kéo nhau lên đồi
Xem người chết nói:
"Chuyện tôi hết rồi"

Thiên hạ
Kéo nhau

Xuống đồi.

. t . ả . n . m . ạ . n .
 đ . ư . ớ . i . b . ó . n . g .
 h . o . a . v . à . n . g .

dưới bóng hoa vàng chúng tôi ngồi
 và ngắm con đường ngập nước
 người ta nói rằng mười năm nữa, những
 cô gái áo dài vẫn vén quần lội nước để
 đi ra phố
 trong khi đó
 tiệm tạp hóa sẽ trở thành cao ốc và
 ngôi biệt thự thuộc địa ở góc phố sẽ
 là nhà hành chính
 dưới bóng hoa vàng chúng tôi ngồi
 người bán cà phê cóc ngày mai sẽ là
 đại gia kinh doanh bất động sản
 còn gã cầm vá lốp xe sẽ lấy vợ
 và đẻ ra một lũ con cầm / chúng có thể
 nối nghiệp vá xe, có thể làm nhân
 viên trong tòa nhà hành chính
 những cô gái bán vé số sẽ đổi đời làm
 công nhân bô rác
 thế là đã quá may mắn
 thành phố sẽ nhiệt liệt biểu dương
 những khóm hoa vàng bằng băng rôn đỏ
 vào những ngày nhiều hoa rơi
 chúng ta đang học tập và phấn đấu hết
 mình vì sự hiến hóa và mục tiêu văn
 minh dài hạn

không điều gì làm chúng tôi đi khỏi
bóng hoa vàng dù bên trên băng rôn đỏ
thực ra là một đám cháy
đã bùng lên từ vài mươi năm trước
đến hơn trăm năm sau có lẽ còn chưa
tắt.

.c.á.i. đ.ầ.u.
k.h.ô.n.g. t.r.ọ.n.g.
l.ử.c.

mi đi bộ
và dùng dầu

thời đại khuyến khích những ai vừa
dùng dầu vừa đi bộ

dầu mi chứa xam xám, trắng trắng
một vài kilôcalo dự trữ
một vài phản ứng có điều kiện đã
không còn nhạy
một núi dây nhợ múi miếng đan vào
nhau an toàn và thỏa hiệp

mi
dùng dầu
khi đi bộ

thế hệ vỗ tay tung hô những ai có khả
năng vừa đi bộ vừa dùng dầu

mi đã nghĩ rằng cái dầu là năm đấm
đang nghĩ rằng cái dầu là bện sợi
bông gòn có thể thấm mọi thứ vào
trong và tự khô
sẽ nghĩ rằng lúc nào đó nó được tẩm
xăng
và cháy lên
như một que diêm chậm cảm

.b.i.ê.n.
g.i.ớ.i.l.à.m.ộ.t.
s.ợ.i.d.â.y.

họ vẫn đứng bên này đái qua bên
kia với sự kiêu hãnh, tự tôn chiến
thắng
họ uống bia và xả rác, băng vệ
sinh phụ nữ
bên này
vì biết gió mùa sẽ thổi sang bên
kia
họ đánh rắm và phóng uế tự do bên
này
và hy vọng lũ ruồi sẽ mang sang
bên kia

nhưng những món ăn ngon mà họ tống
vào bao tử hàng ngày
thường được chế biến từ những nhà
máy phía bên kia
và ở nơi nào đó của bên kia mà họ
không mục kích được
các món ngon đã được tẩm độc
những chiến lợi phẩm tanh mùi
chết chóc
đi hết một vòng qua những thành
bao tử nóng hận thù lại trở về
dưới dạng mùi hôi, rác, phân,
nước tiểu, chất thải vân vân

chúng bay trở đi trở lại
bên này và bên kia
cứ như thế
từ thời tiền sử con người biết dùng
hòn đá nhọn và vạch một vạch dài
trên mặt đất
từ thời những kẻ thù của họ đến đây
và dựng những chiếc cột đánh dấu
đường biên

và ngày nay, những buổi chiều đến
gió núi thổi qua sợi dây căng chia
đôi khu chợ hôi hám và ẩm mốc
đường biên giới rung lên
mùi tanh của máu
và âm vang tiếng hú những oan hồn

những kẻ chuyên hạ độc nói rằng: đó
là tiếng ngân của một dàn dây trong
một concerto.

.m.ấ.t. đ.ị.a. ố.c.

1.

Những mặt người viễn vọng
trên đại lộ viễn vọng
như
những chuyến xe viễn vọng
chờ mặt trời viễn vọng

tôi
rừng mắt viễn vọng
treo trên vách chung cư cũ
đầy những dàn antena đôi

2.

nghe báo sắp giải tỏa rừng mắt ấy
trước khi đoàn người tìm đến
xếp hàng và nhận những giấy chứng
thực thị dân

3.

đôi mắt của tôi
viễn vọng soi nát mảnh nhật trình địa
ốc
chẳng bao giờ tìm được
một miếng trăng
lạc trên nóc đen của phố.

.đ.ạ.i.đ.ị.c.h.

Trên vàng trán bức tượng rướm máu
đoàn người dẫm đạp nhau mang hoa đến
quảng trường cử hành nghi lễ
và căn bệnh đổ máu vàng trán
như thế,
được lây lan

.b.à.i.t.h.ơ.
k.h.ô.n.g.b.ó.n.g.
g.i.ó.

Ngày bóng gió
mùa bóng gió

tư duy ruộng mìn/ chủ nghĩa giả
hình/ phương pháp copy

yêu ghét bóng gió
nói năng bóng gió

sự thật đường vòng;
lương tâm tự sướng

sống bóng gió
nghĩ bóng gió

đạo đức nằm trong đáy
quần lúc liệť dương, khi
bạo dâm

thở bóng gió
suy tư bóng gió

đáng tự hào: lý tưởng có thể thay
thế màu máu vào mỗi kỳ hành kinh

nghệ thuật bóng gió
chính trị bóng gió

ngôn ngữ bốc mùi khi chưa
kịp khai sanh

giáo dục bóng gió
khoa học bóng gió

tương lai mốc xì quá khứ lạc tông

con người bóng gió
thời đại bóng gió

tư tưởng được mùa toàn trị
cave!

đĩ bóng gió

đĩ bóng gió

.m.ộ.t.v.à.i.b.á.o.
c.á.o.

Báo cáo 1:

Tìm chỗ nằm cho người chết: chưa xong!

Tìm chỗ ngồi, đứng, đi cho người sống: chưa xong!

Tìm chỗ nằm, ngồi, đứng, đi, vừa nằm vừa ngồi, vừa đứng vừa đi, không nằm không ngồi, không đứng, không đi cho người vừa sống vừa chết, không sống không chết:
chưa xong!

Báo cáo 2:

Nguy cơ mất tích những người đi tìm luôn báo động vì

Hắn không biết mình đang sống hay không đang sống, đang chết hay không đang chết

Hàm lượng hoang tưởng tăng so với cùng kỳ kiếp trước

Báo cáo 3:

Thiền tăng

Đối phó giảm

Phản tỉnh giảm

Thỏa hiệp tăng

(Xin theo dõi phần kết luận ở trang tiếp theo)

Kết luận :

Thuận lợi : những nhân sự khả
nghĩ đã chuyển sang nghĩ ngờ và
theo dõi lẫn nhau

Khó khăn : những phần tử luôn
tuyên xưng lòng yêu và đạo đức đã
bất lực vì trong quá khứ hay thủ
dâm và chửi tục

Vừa thuận lợi lại vừa khó khăn:
thực tế đang nảy sinh thành phần
mới - những kẻ không thủ dâm và
chẳng biết chửi tục hay nghĩ ngờ
về điều gì

Cơ hội : đám đông đồng minh cơ hội
đang tăng lên ngoài dự đoán

Thách thức : những người thách
thức đã thực sự thỏa mãn

Thành phần còn lại : ngậm kẹo .

Tồn tại : sự tồn tại không biết
mình tồn tại

Tổng kết :

Một báo cáo thành công rực rỡ

(Phần còn lại dành cho lòng
tiếng đại biểu: *Bis! Bis!*
Bis!...)

.n.h.ũ.n.g. t.ả.n.
m.ạ.n. c.h.o. m.ù.a.
c.h.a.y.

Em đã đến và đã thấy
Mùa hạ rang khô anh sau một bản án
đến từ hướng tây

Cơn nóng không định nghĩa
không kết tội

Những đám mây, vòm cây có lời bào
chữa hăng xộp
Mặc vành móng mi em rớt dòng dòng đầu
thú

Và đổ xuống như chiếc lá đã rút cạn
nhựa sống
Cùng với tiếng chuông vọng đến từ
hướng tây

Em đã đến và đã thấy
Cuộc tử nạn không lịch sử
Trên ngọn đồi không lịch sử
Trong căn gác không chứng nhận di
tích

Mùa hạ bỏ rơi anh như chiếc lá
Quần mình bên thềm gác
Sạch
Khi đám lửa thi hành án đã thiêu
tan những lời, những chữ
Và não bộ chỉ kịp vọng lên
"Mọi sự đã hoàn tất!"

Em đã đến và đã thấy
Khốn cho ai không thấy
Mà khô.

.m.ã.h.u.y.ề.n.
t.h.o.ạ.i.

Họ làm cho bọn trẻ tin rằng chỉ có một
cơn đại hồng thủy chung cho nhân loại
Và chỉ có một ông Noe
Và họ tạc tượng thủy tổ bằng cách
lùa bầy gia cầm lên thau nước sôi
Rồi dọn sẵn rượu cùng giá vẽ
Bài học về sáng thế sẽ
làm no bụng những ai tin.

Họ cũng sẽ làm như thế với bọn trẻ
Cho đến khi loài vật đã biến mất hết
trong thau nước sôi có tính giáo khoa
Chỉ còn lại duy nhất một tổ phụ trên mặt đất
Là họ
Và từ đó, họ lại giao phối với
thú để tiếp tục sinh ra bọn trẻ.

.đ.ấ.t.

tùng giây nghe đất thở
tùng giây nghe đất buồn
tùng giây nghe đất tủi
tùng giây nghe đất hờn

tùng giây nghe đất hát
tùng giây nghe đất phiền
tùng giây nghe đất rát
tùng giây nghe đất quên

Tôi thở từng giây nghe đất rung từng
giây
Tôi thở từng giây nghe đất lạnh từng
giây
Tôi thở từng giây nghe đất khát từng
giây
Tôi thở từng giây nghe đất chùng
từng giây

Ai chết từng giây trên vũng đất huyệt
Ai chết từng giây trên bờ đất huyệt
Ai chết
Từng giây
Trên

Đất

Huyệt.

. f . o . r . m .

Anh :

Ăn ruộng chính thống, mua vé
ngoài luồng
Trang sức cấm kị, trang bị chính
thống

Anh :

Tuyên ngôn ngoại vi, phục tùng
trung tâm
Thường trú nội địa, sổ hồng ngoại
quốc

Anh :

Lí thuyết toàn cầu, tay sai
truyền thống
Bảo thủ bản sắc, thừa thốt hội
nhập

Anh :

Lý thuyết hiện đại, ứng xử trung
đại
Tinh thần kinh kệ, phê bình tân
tiến

Anh :

Dung mạo triết gia, ham mê dàng
đúm
Tự nguyện bày đàn, thích nghi cô
đơn

Anh :

Thao thức học thuật, giành giật
phong bì
Nhận thức ù lì, lăm le đương đại

Anh :

Tuyên ngôn khẳng khái, viết lách ươn
hèn

Ứng xử lưu manh, nhân danh đạo đức

Anh :

Tôn thờ dân thân, cân phân địa vị
Không màng tiếng tăm, rất ham phát
biểu

Anh :

Tuyên bố phản biện, đổ thừa hư vô
Sôi sục cách tân, bất cần tri thức

Anh:

Bảo vệ sự thực, rất sợ hy sinh
Kiên quyết tự do, thăm dò phản tỉnh

Anh : ?...

Anh : ?...

Anh : ?...

*Ai đọc thấy mình xin cứ điền tên; ai
chưa thấy mình xin mời bổ sung.*

.n.h.ũ.n.g.c.h.i.ề.u.
 l.á.v.à.n.g.b.a.y.
 k.h.ô.n.g.t.u.ổ.i.,
 a.n.h.c.ó.c.l.à.m.t.h.ơ.
 t.ì.n.h.v.à.c.ũ.n.g.
 đ.ế.c.h.y.ê.u.e.m.

Chúng ta lướt trên động cơ 125 phân khối dưới cơn giông hàng vạn phân khối. Và lá vàng bay hàng vạn phân khối. Chốc nữa thôi, bầu trời sẽ bụi vỡ trên đầu. Chúng ta lướt đi bằng nhịp điệu hoang tàn của những đám mây cuối chiều tháng ba. Hoa vàng bay đau những đường ngói không bảo hiểm. Và trên lưng anh em hấp nóng những đám mây

chúng ta
 điềm nhiên trôi giữa những tiếng còi
 và ánh chớp xe cứu thương
 đến từ bầu trời

ở ngã tư đèn đỏ
 chúng ta đồng thanh phát ngôn:
 "Ồ HỜ... Ồ... AH HA HA MÙA
 HẠ!"

N . GDOHEWKHJGAKL . NSD .
AKHGD . AK .

PoihujgfdsaSDFGHJKL;
UY65SZBHJNKNHGTFRSEWDCF
GVBHJNKMJHGfdsxcfgvbhjnkmkjnhg
fdxscvbnjkuhygtfxcvbnmjkjhuygt-
fvbnjkhuygtfrdsfcgvbhj
nkmjhgtdfvbygtfrdexcvbn-
hjhuygtfdxchjytrdxcvbhjuytrewszxc
vbhytresze

rtyhujn bvcxsedrtgyhjn bvcxdrfgvb
njhytred
szx
mnhseqwghvwarthgbnkiygrfxv
bnkjfdrrthjmg,
hvhjb
nigyx
ljhunko
bnyhgctex
bhtrssxcvhjbvwzxcvkjh-
gutfydyfytrdudrtdt-
dtrdrdrdrdrdrdrdrdrdrdrdrdrdr
ihihihhiihhhvrohohohohohonnjn-
hjggmimimimimuuuuuuuuuuuuuuuuuuuu
uuuuuuuuuuuu
lioihbhvrgfdg hb jdAKIKIOPOEPSPD-
PHPENKSEWELLwoe...

OH! OH! OH! OH! OHHHH...
OK!

.c.o.n. b.ệ.n.h.

Con bệnh
cồn cào nóng như mặt trời
đốt khô tôi
từ bên trong.
con bệnh
không tự giới thiệu
không định danh
ăn lẹm tôi
từ bên trong.
con bệnh
không hình hài
không giọng nói
nhai nát tôi
từ bên trong.
con bệnh
lầm lì
lăn trong những tế bào máu
cháy khét những hồng cầu
cháy khét
những vi mạch
hắt mùi xám qua tiếng thở dài
vàng vọt
cái nhìn
.
con bệnh
sống chung
với những nghĩ suy, xúc cảm, tư
tưởng
và luôn bày trò tìm cách hủy diệt
môi trường sống của chính nó
từng giây.

.k.h.ú.c.c.a.c.h.o.
l.o.à.i.n.h.u.y.ế.n.
t.h.ế.

Chúng ta
loài nhuyễn thể
bơi trong vùng tối của đại dương
nơi mặt trời không thấy để chiếu sáng
và chân lý nằm trên những đỉnh núi
băng lạnh

•
chúng ta
loài nhuyễn thể
cứ tỏa sáng trong vùng tối của đại
dương
nơi mặt trời không thấy để thiêu cháy
và sự thật gời trên đọt sóng

•
chúng ta
vừa nhập nhòa bơi
từng ngày sống
vừa nghe nước biển mặn
rúc mòn.

.c.h.ờ. c.h.ỉ. đ.ạ.o.

Tất thờ đã là chết
vì thế chúng ta chờ chỉ đạo?

...

cấm khẩu có nghĩa là chết
vì thế chúng ta chờ chỉ đạo?

...

xuống mồ có thể là chết
vì thế chúng ta chờ chỉ đạo?

...

chữ nghĩa nhất thiết là chết
mà chữ nghĩa chờ chỉ đạo?

vân vân...

không có nghĩa là chết
vì thế mà chờ chỉ đạo?

chết không có nghĩa là chết
vì thế chúng ta chờ chỉ đạo?

...

sống có phải là chết
khi chúng ta ngồi chờ chỉ đạo?

.đ.ự. đ.ị.n.h.
c.ủ.a. b.ầ.y.
t.h.ú.

Ngày mai
những liều thuốc độc họ
tiêm hôm nay lên đàn thú
mới phát huy tác dụng

và triệu chứng đầu tiên
bầy thú sẽ cắn cổ kẻ thù

trước khi tự đứng lên bằng
hai chân
và cắn xé chủ nhân của
chúng.

.n.ơ.i.k.h.ở.i.
p.h.á.t.

Triết học
không giải quyết được
vì sao
họ lại có thể
bị nướng khét
giữa cặp đũa ấy

khi
sự cháy diễn ra
như một quá trình dài
năm này qua năm khác
tư tưởng làm tổ
trên đáy hồ
đã cạn
nước

từ khoảng bóng tối rên siết
giữa đôi gò thịt nhão báo động đỏ
đám triết gia đồng phục, đồng
thanh tuyên ngôn:

- Tuyệt chủng! Tuyệt chủng!
- Nhiệt liệt tuyệt chủng!
- Tuyệt chủng muôn năm!

.t.r.o.n.g. l.ò.n.g.
n.h.ũ.n.g. v.ỏ. t.r.ứ.n.g.
g.i.ũ.a. t.r.ờ.i.
đ.ê.m.c.h.ú.n.g. t.a.
t.ì.m. t.h.ủ.y. t.ổ.

Đoàn người lên núi
đoàn người xuống biển
đó là chuyện kể về cuộc hành trình tiền sử
chuyện kể của trứng, vảy và lông vũ

những cơn địa chấn làm thềm lục địa bị gãy
khúc và tách rời, chưa kịp xoá sổ một tin đồn
những cơn địa chấn không làm seot trên mặt địa
cầu mà sinh ra những dị bản
có thể huyền thoại chúng ta đang sở hữu là dị
bản ngờ ngẩn cuối cùng trước khi tự nó ném
mình vào sóng biển và tan
huyền thoại nuôi hoang tưởng/ hoang tưởng
nuôi đám đông/ đám đông nuôi cơ chế
cơ chế trở lại nuôi giấc ngủ đám đông

đứa bé bú mớm huyền thoại và nghe trứng vỡ
trong cơ thể người đàn bà hành kinh mang tên
đất nước
những vỏ trứng trắng bay trong giấc mơ lạc
loài có tên hội nhập

giữa mùa gió giật này, đám đông kia
 còn đất dúi nhau ngược hành trình tiệm
 cận chân lý
 không ai bứt lông vũ chỉ đường cho họ
 số phận họ đang đặt vào những bàn tay
 chơi xúc xắc của kẻ khác
 tôi - đứa bé khóc sau mỗi tiếng trứng
 vỡ bên trong cơ thể người mẹ hiền bốn
 ngàn năm quỳ gối ngóng khơi xa
 câu chuyện tôi kể với cháu con lại bắt
 đầu từ những đêm gió mưa
 rằng mẹ chúng ta ôm trứng lên đồi
 rằng cha chúng ta ôm trứng xuống biển
 những quả trứng nở rải rác trên cuộc
 hành trình di trú theo đường biên mờ
 trên đại dương
 cổ tích phía bên này, sự thật ở bên kia
 và khoảng ranh giới mờ, tôi gọi là đất
 hứa
 những đứa bé ngoan đã no bơ sữa không
 thèm phản biện
 chúng cần câu chuyện về trứng, gà
 mái, giao long và cá sấu để dễ ngủ, để
 dễ hình dung về món fastfood sáng hôm
 sau

•

và như thế, trong lòng những vỏ trứng,
 giữa trời đêm
 tôi thấy lũ đom đóm thức
 tôi thấy những đôi mắt thức
 và những bước chân lầm lụi đi về
 họ lầm rầm nói với nhau:
 "đường tiệm cận biển lớn còn xa
 và loài thủy tổ của chúng ta không còn
 trong sách đỏ!"

.s.ử. t.h.ậ.t. c.ủ.a.
m.ộ.t. t.ì.n.h. y.ê.u.

Đi về từ những rạp phim
thằng romeo nện gót gangster
con juliette thất cổ ở tầng ba khách sạn

bộ phim mà chúng coi
giàu tính giáo dục

không điều gì làm cho chúng thất vọng

không điều gì làm cho chúng hy vọng

không điều gì làm cho chúng có thể
sống hoặc chết

như cũ

sự thật của một thứ gọi là tình yêu
lại nằm trong một giấc mơ của người
đã chết từ nhiều thế kỷ trước.

.h.ộ.i.a.n.

Những đôi mắt
không quốc tịch
không ký ức
không thời gian
không tiền án tiền sự
đã ngủ quên
trên các cửa nhà
nhiều năm
khóa trái

p.a.t.t.a.y.a.

chẳng có gì có thật
kể cả linh hồn
khi đám lông khét cháy giữa hai bờ
da
rung
vỗ

.h.o.n.g.k.o.n.g. &
 l.i.u. & n.h.ữ.n.g.
 b.i.ê.n.g.i.ớ.i.

Người vạch cho tôi những khoảng trời
 nhỏ nhen trên các tòa nhà bóng lộn
 là Liu
 người nhổ nước bọt về phía bên kia bờ
 Chu Hải của Trung Hoa đại lục
 là Liu.
 người tố cáo với tôi về những các kiểu
 vấn nạn ô nhiễm mà người đại lục mang
 đến
 là Liu.
 và người chấp nhận phạt phòng trên
 bụng gái Thẩm Quyến ở sân thượng ca-
 sino Venetian Ma Cau để vớt vát chút
 phong lưu của người thụ hưởng thuộc
 địa. Lại chính là Liu.

Liu

kẻ có thể rập mình hôn lên đại lộ ngôi sao
 chỉ cần ở đó
 không có bãi dằm xanh hay dấu giày hôi mùi
 bánh bao nhun thịt nhiễm melamine nào của
 đám người đại lục mới nhập cư.

điều tôi có thể nói được với Liu khi chia
 xấp hộ chiếu đã nhàu nát bởi những con dấu
 mà nhìn xem, Hongkong đang nở về phía biển
 sẽ chạm bờ bên kia
 như một cái bắt tay ồn ào
 nhưng
 sau ánh đèn Flash
 muối hương cảng sẽ không còn mặn.

.n.h.ữ.n.g.p.h.á.o.
đ.à.i.c.ủ.a.t.ự.
đ.o.

Những pháo đài cuối cùng của tự
do
đã bị đánh chiếm

mỗi ngày
anh bước ra phố
liếm môi mình
nghe vị tanh của máu từ những
trang lịch sử nhàu nát còn dính
trên nếp nhăn sẹo óc

mỗi đêm
anh đặt lưng xuống nệm mềm
ngáp vào khoảng tối
và ngắm nhìn những linh hồn lãng
quên bay hoang
trong cuộc lãng quên này
anh đồng lõa

cuộc chiến kết thúc
từ lúc anh chưa có mặt trên đời
nhưng những pháo đài tự do
mãi đến khi chết đi
còn chưa được trao trả.

.n.g.ư.ờ.i.t.ì.n.h.
&.t.ê.n.k.h.ủ.n.g.
b.ố.

Nó ôm bom lao vào anh
và hát vang những điều răn tình
yêu
khi những tên trùm thánh chiến
nguy hiểm nhất ngủ say
trái đất vừa quay vừa tự rã.

.n.g.ọ.n.g.q.u.ê.

Có cây đứng gió có ngày đứng mây có
chim đứng tiếng

có đường đứng bụi có nắng đứng lá có
núi đứng non

có gác đứng chuông có sông đứng nước

có không đứng có có có đứng không

có đồng đứng cỏ có ngõ đứng hoa có nhà
đứng khói

có âm đứng nói có bói đứng số có đồ
đứng tên

có đèn đứng tượng có sen đứng ngó

có hình đứng bóng có máu đứng tim có
người đứng im

có người đứng chìm có người đứng chìm
có người đứng chìm

có
người
ch
ìm
đ
ứ
n
g

.k.h.i.b.ì.n.h.y.ê.n.
t.ấ.c.n.g.h.ễ.n.
t.r.o.n.g.m.á.u.

Sự bình yên đã đầy ú trong máu
có khi mi muốn nổ tung
thực phẩm mi có
hiện tại
ngày huyền học
đêm siêu hình
những con đường huyền mộng

sự bình yên vẫn ùn tắc trong máu
biết bao nhiêu là đủ
cho một cái cúi đầu nhẫn nhịn
ngày ngạp ngựa phi lý
đêm lợ mợ diễn ngôn
để những cái nhấp mông lăn qua thiên

máu
chờ những diễn ngôn bình yên trôi qua ti
tỉ xác chết mục nát, những núi xương mòn
ruỗng, những đăm mê xơ cứng ở trong mi
mãi chẳng thể dừng lại
và rồi
có đôi khi hạnh phúc rú trên đỉnh ngực
phản xạ tự làm một mình để chìm vào gi-
ấc ngủ đã trở thành phép dưỡng sinh cho
niềm lạc quan tạm bợ/ năng lượng nô dịch
hoan lạc/ hoan lạc nô dịch khốn cùng
khốn cùng chuyển hóa nhu cầu tự sướng

sau lần sống này
mi sẽ hoài thai
bằng một dạng thức khác
ở nơi mà máu và sự bình yên đã li khai
nơi những cơn bùng nổ không phải đợi
chờ đến vàng vố
như những thế kỷ dấu vết giống loài
để lại dưới bàn chân.

.k.h.ả.i.h.u.y.ề.n.

Này thi nhân
con nhân sư trong mi đã chết
từ sau đêm hành lạc dưới nắp cống Ba tu

ở đây không có huyền thoại
chỉ có liềm trăng trắng đáy mắt

này thi nhân
tất cả các buổi sáng nắng đi như nghìn
năm Do Thái
những ánh nhìn ám bụi đã chảy trong
huyết quản của chữ
con nức nghẹn lật khật bước lạc đà
đứng đỉnh khát tháng tư

nơi đây không Coran, tân ước hay cựu
ước
chỉ mọt dăm mảnh đối Đường thi
và câu lạc bộ những người sống lâu vắng
tuổi

này thi nhân
những người tình đã hút máu của
mi lúc nửa đêm cùng với bầu
muối Thổ
lời mi chôn trên những ngôi đền
thiênng ngàn năm tranh chấp
mắt nhìn nhưc triết học dị bản
tản cư
triết lý hư vô
triết thuyết nhược tiểu

nơi đây
những chiếc dép đã ngủ say dưới chân
ghế
không có bàn thờ nào mọc lên quá mắt
người
không có thần thánh nào vung gậy dậy
biển đỏ

nơi đây
hời thi nhân
gió thánng tám thơm mùi máu trinh nữ
của những nàng Scheherazade
đã ướp non ngàn pho chuyện cổ
sao mi còn mơ môi hồng hoang theo lông
ngỗng bay về.

.m.à.u.
k.h.ấ.n. h.o.a.n.g.

Đùi quy hoạch sân váy
thị lực sút áp
vóc liễu chuyển mùa năm
ánh nhìn tự do chảy không phân luồng
không kỳ hạn bảo hiểm
tay chân như chém chuối đuối hư không
đòi loạn nổi tình hình

áo sâu khoét giải tỏa nóc ngực
hực vắn mưa chòm chòm nước rớt
mật độ mây không chênh lệch chân lông
vọng xưa
ngày xưa
mùa thừa
hơ hơ hu hơ
anh có nhớ
nhớ
em quen quen lèng lènh sên sên

rời thanh thân đã dồn về một phía
trời không âm u tình không ung thư
sấy chân lợt vườn cà em ru ngắt ca
trăng
lợi sến thuyền không bến
anh nhầy nhão lũng rên
hư hự
ư...ừ...

mãi bây giờ
mãi về sau
anh xin cam đoan niêm phong máu
khẩn hoang màu

.đ.i.ể.m.n.h.ì.n.
m.ặ.t.t.r.ã.n.g.

Hãy nhìn
Nước đang chảy qua mặt trăng
Chúng ta nhìn thấy điều đó qua những kẽ
hở của đồng rác những vệ tinh
Và khoảng trống lơ mờ mỏng dần của sinh
quyển
Sự thơ mộng đang khoác lớp áo đe dọa
Và những tham vọng đã chạm đến hư vô
cách nhẹ nhàng nhất
Hoa nở đâu đó trên những lỗ đen
Rễ của chúng bám vào những đốt xương
những nhà du hành để lại
chu du giữa thiên hà
(trong cõi rỗng đó
đâu là mờ chôn sự kiêu hãnh và nỗi sợ
đâu là sự hiếu kỳ đầy tuyệt vọng của
nền văn minh chúng ta)

hãy nhìn
cái cách mà mặt trăng đang khóc phía
sau khoảng tối khuếch đại của bóng một
con tàu
vờ như mọi vật đang chuyển động về một
phía
thực ra là sự hỗn loạn đã bị dồn trong
một chiếc thùng vũ trụ
chúng ta cũng đang phát sáng từ điểm
nhìn này
bằng một màu xanh vờ như bình yên
bằng những tín hiệu biểu thị
"tôi đã đến và đi"
"stop & go"

Hãy nhìn- đứa bé nói: Mẹ ơi hãy nhìn
mặt trăng đang rửa mặt

Và ẩn nấp sau cái bóng của chính nó
Khi những nhân vật cổ tích và huyền
thoại mà mẹ dán lên đó đang dần dần
bong tróc

như những bức tranh trong một cuộc
triển lãm tí năm trước chẳng bảo trì
Con người đã đến bảo tàng ấy và may
mắn trở về, họ chuẩn bị cho những
chuyến viễn du xa hơn

"Mẹ ơi hãy nhìn mặt trăng đang rửa
không trôi những miếng ghen vào sáng
sớm. Nó không phải là đứa bé ngoan!"

Hãy nhìn những ngón tay chỉ vào mặt
trăng. Họ nguyện rửa thứ ánh sáng báo
hiệu những đợt triều cường. "Tại sao
trong lúc này, ở đây chúng ta lại nổi,
chìm chỉ vì một thứ ánh sáng vô cùng
yếu đuối trong một cuộc vận động vô
hình, một hấp lực viễn vông treo trên
đỉnh tim cơn huyết áp diên rồ?"

Hãy nhìn! Bây giờ là sự âm ào của sóng
khi tất cả loài người đều đặt chân đến
những khoảng lõm của mặt trăng

"Mẹ ơi, hãy nhìn kia,
Chúng ta có một mặt trăng khác màu
xanh đang chìm trôi bên dưới đồng rác
đập duềnh" - Đứa bé nói và nhún nháy
trên núi kem khổng lồ trong khi những
ngón tay vẫn chỉ về phía một đang lao
đến. Một hành tinh phát sáng màu xanh

Hãy nhìn
Cái cách mặt trăng chìm trong một
giọt nước.

.x.ó.a.l.ờ.i.n.h.ờ.i.

họ đã xóa trắng những lời trên
trang viết
chỉ còn lại các tên

họ đã xóa những nhân vị trên văn
bản
chỉ còn lại những khuôn mặt không
đường nét

họ không kịp xóa trắng những giấc
mơ tự do

và điều đó là một bất lợi cho mi
họ để lại nhận thức như một ân huệ
đầy ải mi sống nốt thời còn lại

một bất lợi nữa cho mi
trong việc mỗi ngày

là điểm danh lại những lời, mặt người
rồi ráp tất thấy những điều được xóa và
không xóa vào nhau
để nhận biết và định danh những tiếng
vọng, dư ảnh, khái niệm biến thái của
chúng.

.v.i.ẽ.n.t.ư.ợ.n.g.

Chúng mình thối lại cho tương lai
vài đồng bạc lẻ

những đứa trong lũ tội mình
bay bằng đôi cánh trắng vào bầu
trời đầy tro

những lúa tội mình bay
bằng đôi cánh
vào bầu trời
xoáy gió

tương lai
những đứa trẻ phì nộn bơ sữa sẽ
đốt những đồng bạc lẻ như người
khẩn hàng mã
cầu xin chúng ta phù hộ độ trì
để giải quyết những món nợ công
lương

lúa tội mình sẽ đón đợi chúng ở kia
để cấp giấy chứng nhận đã xóa nợ trần
gian
và cùng bay
từng bầy
từng bầy
quá khứ
hiện tại
tương lai
gầy guộc và phì nộn dưới những đôi
cánh trắng
trên vòm trời đầy tro
và mưa.

.n.h.ũ.n.g.t.h.ờ.i.
k.ỳ.c.ủ.a.h.ọ.

Có những thời kỳ họ tự bày trò chơi
bịt mắt bắt dê của con trẻ
và chúng ta quờ quạng

hết một thời kỳ

rồi thời kỳ khác
thói quen của một trò chơi
khiến họ tiếp tục đưa chúng ta vào
cuộc quờ quạng bịt mắt bắt dê

lại hết một thời kỳ

và đó là cách mà họ và chúng ta cùng
tồn tại
thích ứng với mọi sự quờ quạng

để xài hết những thời kỳ

.n.g.ộ. s.á.t.

Người họa sĩ ngộ sát chiếc đầu mình
bằng một sô sơn đỏ
và anh ta bị đưa ra tòa

- vì sao anh ngộ sát mái tóc?
- vì sao anh ngộ sát đôi mắt?
- vì sao anh ngộ sát đôi tai?
- vì sao anh ngộ sát cái miệng?

bị cáo
trong giờ hành hình
đã gào lên:

“nhưng tôi đã không ngộ sát trực
tiếp cái lớp mềm bên dưới vỏ não! Tôi
không ngộ sát cái phập phồng bên dưới
thềm ngực!
sao lại tử hình tôi?”

và chính tiếng gào thét của hắn ta
đã biến thành viên đạn
hạ gục chiếc cột mà hắn ta đang tựa
lưng vào.

.đ.ó.n.g.

Phía sau song sắt
những con khỉ đột
ngồi nhìn mây bay và an tâm
thủ dâm.

*thơ, trình bày và vẽ bìa:
nguyễn vĩnh nguyên
@nguyenvinhnguyen
tác giả giữ bản quyền*